

Batsányiné Bawberg Gabriella:

Mikor árnyképet ajándékozott
egy in dalombarnak

= = =
Valami emléket vártól, Főbarát,
Im, fogadd hát, csak arcképeim adhatom át.
Megfesti elébed vonásaim felit,
Árnyból az arckép már amennyire telik.
Am tekintetem, jaj, hol marad akkor még,
Hogy pillantásomról valjón; nincs ol' árnykép.

Sohol a cirmos fény, se könny mint lesta bad,
Nem látlatja szemem' fekete rajzolat.
Vedd a kép néma setét kontúrjaikor
Tollam kis karcait is; óriá papiros
A holott virságot és holott bánatot -
S Barátom, a rajzról röquest megszólok!

Németh István Péter fordítása